
JOHANNESBRIEF

IN DIT NUMMER O.A.

de toespraak bij het afscheid van Willem van Twillert. blz. 6

Het gedicht van de adventsmaaltijd blz. 7

KERKDIENTEN

5 februari ds. Henk Dikker Hupkes

12 februari ds. Alke Liebich

19 februari Ruimteviering

26 februari ds. Alke Liebich

TER OVERWEGING

BIJBELPROCESSIE

Wie nieuwe culturen leert kennen, kan ontregeld raken. De eigen vertrouwde, vanzelfsprekende gewoonten blijken toch niet vanzelf te spreken. Andere mensen doen de dingen anders, anders dan zoals voor mij altijd gedachteloos gewoon was, anders dan zoals "wij" gewend zijn. En dus dringt bij de ontmoeting met de ander de vraag zich op: waarom doen wij het eigenlijk zoals we altijd gedaan hebben? Wat is het argument van onze normaliteit?

Deze zelfverwondering overkwam me bij het Bijbelgebruik in de Ruimteviering. En met Bijbelgebruik bedoel ik dan heel concreet de omgang met dat dikke boek (zeker de laatste versie die we sinds kort in de Johanneskerk hebben heeft een welhaast onhanteerbare dikte, maar dit terzijde). Ik weet niet beter dan dat de Bijbel op de kansel ligt. Daar ligt het boek vanaf het begin van de dienst, een beetje buiten het zicht, nagenoeg onopgemerkt bij binnenkomst. Pas bij het onderdeel Horen & Verstaan van de dienst wordt de Bijbel betrokken bij de samenkomst van de gemeente. En na het lezen wordt het boek weer aan het oog onttrokken door de preekpapieren die erop gelegd worden.

Hoe anders wordt er in de Ruimteviering met het boek omgegaan. Vooreerst schittert het door afwezigheid. Pas als de groep van die morgen gevormd is in Intochtprocessie en Drempelgebed en na de introductie van het thema, wordt de Bijbel plechtig binnengedragen, vergezeld van twee brandende kaarsen. Tijdens de Schriftlezing stellen de kaarsendragers zich op aan weerszijden van de kansel. Na de Schriftlezing wordt het boek geopend in het midden van de kring gelegd, vóór de lessenaar van waar de overdenking wordt gelezen. Daar blijft het boek liggen tot de dienst is afgelopen.

Nu kunnen we onze schouders ophalen en de verschillen laconiek wegwuiven. Ach, het is maar een boek, elk heug z'n meug, gewoon accepteren (of niet) dat er verschillen zijn in manieren van doen. Niet de moeite waard om bij stil te staan. Maar de ontmoeting met de ander/het andere kan ook aanleiding zijn het eigen gewone doen te ondervragen. Mij bepaalde het ritueel van de Ruimteviering bij de vraag of wij van de Johanneskerk ons nog realiseren dat de zondagse samenkomst in de kern toch draait om het samenkomen, het verzameld worden rond het Woord. Gemeente zijn betekent toch om te beginnen en ten slotte bij elkaar te komen rond de Schrift. En dan samen, ieder vanuit eigen achtergrond en met eigen bagage en vragen, het Woord te horen, de Schrift te lezen en in gesprek te gaan. Wat denk jij dat er staat?

Samen komen rond het Woord, hoe geven we dat als gemeente vorm? Het zou al duidelijker worden als we de geopende Bijbel op de liturgietafel zouden leggen, naar de gemeente toe. Zodat direct bij binnendraging je eraan herinnerd wordt Wie het hier voor het zeggen heeft. Stof voor nader overleg. Zo in processie binnendragen zoals in de Ruimteviering de gewoonte is, hoeft van mij niet elke zondag, maar ik begrijp wel hoe men er ooit toe gekomen is deze vorm te kiezen. We zijn als moderne mensen terughoudend geworden om grote woorden te gebruiken als Woord van God en Heilige Schrift. Begrijpelijk, maar daarmee is ook iets verloren gegaan. Alle reden dus om op andere wijze tot uitdrukking te willen brengen dat het in de kerk toch tenslotte om niets anders draait dan het luisteren naar en het lezen in de Schrift. Dat wordt me goed duidelijk gemaakt in de Ruimteviering met het plechtig binnendragen van het Boek, vergezeld van twee brandende kaarsen. En het ontroert me als daarbij, zoals op 18 december jl., de geloofsbelijdenis wordt gezongen van Henriëtte Roland Holst: Dit ene weten wij en aan dit éne houden wij ons vast in de duistere uren. Er is een Woord dat eeuwiglijk zal duren en wie 't verstaat die is niet meer alleen.

Ik geef toe, de eerste keer dat het me overkwam in een Ruimteviering, de Bijbelprocessie, was mijn reactie: Wat een rare roomse poespas! En ik weet ook niet of dit ritueel voor nieuwkomers enige betekenis heeft. Maar het ritueel heeft mij wel aan het denken gezet over de vraag hoe we op een aansprekende manier van meet af aan op zondagmorgen elkaar er aan kunnen herinneren, dat gemeente zijn toch om te beginnen draait om de samenkomst rond het geopende Woord.

Harm Dane

DIACONIE

BIJ DE COLLECTES

Wilt u dit collectedoel naast uw bijdrage tijdens de kerkdienst ook steunen door een overschrijving, dan kunt u een bedrag overmaken op rekeningnummer NL11 INGB 0000 131451 t.n.v. Diaconie van de DoReJo-gemeente te Amersfoort, onder vermelding van het collectedoel.

BIJ DE COLLECTES VAN FEBRUARI

In februari collecteren we voor de Stichting ATD Vierde Wereld, afdeling Nederland. Deze internationale organisatie heeft als doel: armoede overwinnen en aan vrede bouwen.

Wellicht is de naam ATD bekend van ontmoetingscentrum 't Zwervel in Wijhe.

Veel maatregelen om armoede te bestrijden zijn van tijdelijke aard. ATD Vierde Wereld kiest ervoor om langdurig naast de mensen staan die in armoede leven. Hun doelstelling vertaalt zich in prioriteiten, en deze prioriteiten bepalen vervolgens de keuze van lokale en internationale projecten.

Voor de komende jaren heeft men de volgende prioriteiten: als eerste toegang tot onderwijs en het vergaren van kennis, juist ook van de mensen die zelf in armoede leven. Wie zelf in armoede leeft, weet wat er nodig is om uit die situatie te komen.

Een tweede prioriteit: bevordering van een economie met respect voor mensen en voor de aarde. Daarbij is winst niet het belangrijkste oogmerk, maar het verbeteren van het welzijn van mensen en gemeenschappen.

En als derde prioriteit noemt men het opkomen voor mensenrechten en vrede. Armoedebestrijding speelt daarbij een grote rol en dat punt moet dus op de agenda komen van organisaties en instellingen.

De vaste medewerkers van ATD Nederland ontvangen het minimumloon.

ATD Vierde Wereld is in 1957 opgericht door de Franse priester Joseph Wresinsky (1917 - 1988). Hij was kind van een Spaanse moeder en een Poolse vader. Wresinsky groeide op in Frankrijk, in extreme armoede. Toen hij in de jaren vijftig als priester ging werken in een daklozenkamp in een

buitenwijk van Parijs, moest hij terugdenken aan zijn eigen jeugd. Wat hem bij was gebleven, waren vooral de vernederingen en de schaamte die met armoede gepaard gaan. Later zei hij: 'De mensen die in armoede leven, hebben niet zozeer behoefte aan voeding en kleding, maar aan waardigheid en aan onafhankelijkheid, los van de goede bedoelingen van anderen.'

Samen met arme families richtte hij een vereniging op met als naam: Aide à toute détresse (hulp bij elke nood). Toen de organisatie wereldwijd bekendheid kreeg, werd de afkorting ATD gebruikt voor het Engelse 'All together for dignity'. Ieder mens als zodanig heeft een fundamentele en onvervreembare waarde die zijn menselijke waardigheid uitmaakt.

De toevoeging 'Vierde Wereld' is een verwijzing naar de zogenaamde 'vierde stand' uit de tijd van de Franse revolutie. Bij de hervorming in die tijd wilde men dat ook de vierde stand, de armste mensen, hun mening konden geven.

De aard en de omvang van de armoedeproblematiek in arme landen is totaal anders dan in rijke landen. Maar de problemen van uitsluiting, het niet meetellen in de samenleving en het gebrek aan erkenning van menselijke waardigheid zijn over de hele wereld vergelijkbaar. Daarom geldt niet alleen voor arme, maar ook voor welvarende landen, dat het belangrijk is om iets te doen tegen het onrecht dat armoede veroorzaakt. Extreme armoede is geen noodlot, het is een zaak van mensen en het zijn mensen die

AMERSFOORT GEEFT NOG STEEDS WARMTE

Ook in de Johanneskerk werd meegewerkt aan de actie: Amersfoort geeft warmte. In december 2022 gaf initiatiefnemer Raad van Kerken een tussentijdse verantwoording. Hieronder volgt de (iets aangepaste) tekst.

In het vroege voorjaar van 2022 werd duidelijk dat de energiekosten fors zouden gaan stijgen. Kerken in meerdere gemeenten in Nederland besloten tot het voeren van een actie om burgers die door de gestegen kosten in problemen kwamen te helpen. Ook in Amersfoort nam de Raad van Kerken het initiatief voor de actie "Amersfoort geeft warmte".

Doel van deze actie is dat inwoners van Amersfoort die de bijdragen van de overheid ter compensatie van de stijgende energiekosten niet per se nodig hebben, die bijdragen bij wijze van solidariteit, kunnen overboeken naar de Raad van Kerken, die dit vervolgens als een bijdrage uitbetaalt aan mensen die dit geld harder nodig hebben. De gevormde Initiatiefgroep van de RvK heeft in goed overleg met de burgerlijke gemeente Amersfoort en in afstemming met o.a. de Voedselbank Amersfoort en het Breed Diaconaal Platform, een werkwijze geïnitieerd om inwoners die in financiële problemen komen door de stijgende energiekosten een eenmalige blijk van meeleven te geven in de vorm van een bedrag van € 100. In 2023 wordt dit bedrag verdubbeld.

Gemeenteambtenaren die belast zijn met de uitvoering van de energievergoedingsregeling van de rijksoverheid voor mensen met een laag inkomen, maken hen attent op de mogelijkheid van een bijdrage door de Raad van Kerken; mensen kunnen vervolgens een aanvraag indienen.

Met de kennis van dát moment, het vroege voorjaar 2022, schatte de Initiatiefgroep in dat de inzameling van donaties in de periode tot Pasen zou kunnen plaatsvinden en de verstrekking van de € 100-bedragen in dezelfde periode zou starten en zou doorgaan zolang er gelden beschikbaar waren. De praktijk heeft laten zien dat de actie veel langer doorloopt dan aanvankelijk verwacht. Mensen zijn blijven doneren. En aanvragen voor een bijdrage via de gemeente kwamen wat later op gang dan eerst gedacht. Dat heeft te maken met de belasting van ambtenaren en bekendheid met de actie. Een reden is ook de looptijd van het energiecontract. Wie een variabel contract heeft, merkt de stijging direct. Wie een meerjarig vast contract heeft, merkt de stijging pas over geruime tijd. En tussen deze uitersten zijn er vele andere mogelijkheden. Effect daarvan is dat de Initiatiefgroep tot de conclusie kwam, dat de actie een langer lopende actie gaat worden.

In het najaar van 2022 meldde de rijksoverheid dat 2022 ieder huishouden met een elektriciteitsaansluiting in november en december een compensatie van € 190 per maand mocht verwachten. Dit bericht leidde ertoe dat er weer een nieuwe stroom donaties op gang is gekomen van inwoners die deze compensatie kunnen en willen missen. Op de bankrekening ziet de Initiatiefgroep vele keren bedragen van € 190 of € 380 overgeboekt worden. Dit betekent dat de actie blijft doorlopen. Verheugend, want steeds

weer komen er meldingen van of over inwoners die door de stijgende kosten van energie en levensonderhoud in financiële nood geraken.

In de periode t/m 13 december 2022 is van particulieren en enkele fondsen aan donaties en bijdragen een bedrag van circa € 129.000 ontvangen. In dezelfde periode belopen de uitgaven circa € 95.000. Het gaat om:

- de € 100 bedragen aan ruim 430 hulpbehoevende huishoudens, op aangeven van de burgerlijke gemeente (coaches werk & inkomen) en de Voedselbank. In totaal ca. € 43.000;
- 650 cadeaubonnen van € 50 voor inwoners van Amersfoort die via de burgerlijke gemeente en kerken een Kerstpakket ontvangen; circa € 32.000;
- een duurzaamheidsbijdrage aan de klanten van de Voedselbank: een set radiator-ventilatoren die tegen een gunstige prijs afgenomen konden worden, waarmee inwoners hun energiekosten structureel kunnen verlagen; ruim € 20.000.

De bestaande onzekerheid over de ontwikkeling van de energieprijzen en over eventuele nieuwe compensaties van de overheid zorgen ervoor dat de actie "Amersfoort geeft warmte" ook in 2023 nog zal doorlopen. De Initiatiefgroep is daarom blij dat er zo ruim gedoneerd is, zodat nog heel wat Amersfoortse huishoudens een blijf van meelevende warmte kunnen ontvangen. Want de nood blijkt hoog.

Namens de Initiatiefgroep "Amersfoort geeft warmte" van de Raad van Kerken Amersfoort:

Huib Klamer, tevens secretaris Raad van Kerken Amersfoort
Kees Manni, tevens 2e penningmeester Raad van Kerken Amersfoort.

FINANCIEN VAN DE DIACONIE VAN NOVEMBER EN DECEMBER

In november collecteerden wij voor Kwintes en in december voor de Voedselbank. Naar Kwintes konden wij € 1.090 overmaken voor hulp aan jongeren.

De Voedselbank doet nog veel meer dan het geven van voedsel aan degenen die dat nodig hebben. De opbrengst van giften en collectes voor dit doel was bijna ongelofelijk: € 2.427.

Daarnaast kregen wij giften voor het noodpotje

(€ 75) en voor het werk van de diaconie.

Uit het noodpotje konden wij € 500 overmaken voor noodhulp aan de slachtoffers van een zware aardbeving in Afghanistan, en eenzelfde bedrag voor de grootschalige en ernstige gevolgen van de overstromingen in Pakistan.

Ook dicht bij huis gaven wij nogal wat geld uit, vooral voor de activiteiten in de advent- en kersttijd. Dat kon omdat wij, tot onze vreugde, voor het werk van de diaconie vele giften ontvingen.

Uw dankbare penningmeester, Dick Tommel

GEMEENTENIEUWS

BESTUURLIJKE ZAKEN

We zijn heel blij te kunnen melden dat we drie nieuwe organisten hebben aangetrokken die bij toerbeurt de diensten zullen begeleiden. Het zijn Hans van Haeften, Wibren Jonkers en Alice van Eldik. Welkom!

We keken terug op mooie diensten in de adventstijd, een mooie adventsmiddag en een mooie kerstavond. Het kerstspel onder leiding van Geertrui en Geke was ondanks praktische belemmeringen een succes. Er waren ca. 80 mensen aanwezig. Ook de lichtjesticht is enorm goed bezocht.

We bespraken de gang van zaken op de ledenvergaderingen van de drie participanten op 29 januari as. Dan wordt besloten over de positie van de VVHA (Vereniging van Vrijzinnig Hervormden Amersfoort) en de PWBA (Protestantse wijkgemeente van bijzondere aard) in de gemeente (officieel in het bestuur van de SFS). En over de organisatie die bij opheffing van de SFS (financiële stichting van de Johannesgemeente) begunstigde is. De drie participanten zijn

inmiddels apart uitgenodigd voor de vergaderingen. Op 26 februari na de dienst is er een consultatie van de leden over het nieuwe reglement en statuten. Dit is niet besluitvormend maar iedereen kan dan vragen stellen en opmerkingen maken. Op die manier kan de kerkenraad de opmerkingen goed verwerken voor de algemene ledenvergadering van 28 maart.

We spraken over het plan om een pioniersplek op te zetten (zoals vermeld in het beleidsplan). Op dit moment is er nog niets inhoudelijks over te zeggen.

We maakten afspraken over hoe te handelen bij een crisis (denk bijvoorbeeld aan een brand in de kerk). Onze voorzitter is het eerste aanspreekpunt naar buiten toe.

Op 12 februari is er een lunch voor nieuwe leden en geïnteresseerden, en de nieuwe organisten (zie hieronder).

Er is een nieuwe lijst van leden en vrienden. We gaan hier vertrouwelijk mee om. Je kan de lijst opvragen bij de secretaris.

Heb je vragen of opmerkingen over het werk van de kerkenraad? Mail, bel of app dan even met de secretaris, Laura van Rossum du Chattel,

06 1587 5667, secretaris@johanneskerk.nl

LUNCH MET NIEUWE LEDEN EN BELANGSTELLENDEN

In de Johanneskerk wordt bijna elk jaar een nieuwe-ledenlunch georganiseerd. Dit is een lunch op een zondag na de dienst. Voor die lunch worden de mensen uitgenodigd die in het voorafgaande jaar lid of vriend van de Johanneskerk zijn geworden. Dit jaar hebben we besloten om ook belangstellenden uit te nodigen: mensen die af en toe in de Johanneskerk komen. Daarnaast nodigen wij ook onze drie nieuwe organisten uit. Tijdens een informele lunch kunnen zij kennismaken met elkaar en met de Kerkenraad.

De nieuwe leden, vrienden en belangstellenden worden persoonlijk uitgenodigd om op zondag 12 februari te komen lunchen. Helaas hebben we niet van iedereen de contactgegevens. Mocht u mogelijk tot de doelgroep behoren maar heeft u geen uitnodiging ontvangen, laat het dan aan mij weten (karin@folmer-vandijk.nl of 033-4944771). Mocht u iemand kennen die misschien tot de doelgroep behoort, laat het dan ook weten. Aanmelden graag voor woensdag 8 februari.

Namens de Kerkenraad, Karin van Dijk

TOESPRAAK DOOR HARM DANE BIJ HET AFSCHEID VAN WILLEM VAN TWILLERT OP ZONDAG 27 NOVEMBER 2022

Beste Willem,

Een toespraak. Jawel, je ontkomt er niet aan. Maar sta me toe me eerst te richten tot de vrouw naast je. Want Antoinette, laten we eerlijk zijn, Willem is niet goed denkbaar zonder jou. Vele malen schoof je onopvallend achter Willem aan naast het orgel om met magische precisie de bladzijde om te slaan. Ooit leerde ik voor deze hoogst belangrijke en zwaar ondergewaardeerde functie in de muzikwereld de heel oneerbiedige term “bladluis”. Dit is het moment om het belang van die functie in het zonnetje te zetten en jou van harte te bedanken voor de wijze waarop je vele jaren aan de zijde van Willem van belang bent geweest voor de muziek in onze gemeente.

Maar dan nu toch echt: beste Willem. Over je liefde voor de muziek hoeven we het eigenlijk niet te hebben, over je liefde voor het orgel al helemaal niet. Want goedbeschouwd is dat het bijzondere niet, waar we bij stil willen staan. Muziek en orgel zaten, laten we maar zeggen, in je genen en je hebt gedaan wat je moest doen. Maar dat jij, die misschien niet alle, maar dan toch wel heel veel grote monumentale orgels in Nederland en ver daarbuiten hebt bespeeld, elke zondag weer hier in de Johanneskerk achter dit bescheiden instrument ging zitten om hier de gemeente te begeleiden en voor te gaan, dat is wat vandaag voor het voetlicht mag worden gezet.

Niet alleen begeleiden, maar ook voorgaan. Twee kapiteins op een schip schijnt niet te werken, en er zal ook zeker wel eens frictie zijn geweest met de vele voorgangers die je in je tijd als organist hier hebt zien komen en gaan, maar onmiskenbaar ben je vele jaren ook voorganger van deze gemeente geweest, voorganger in de gemeentezang, voorganger in de sfeer en het karakter van de diensten. Met je muziekkeuze voor, tijdens en na de diensten heb je mede inhoud gegeven aan wie we als Johanneskerkgemeente zijn geworden in de loop der jaren. Je hebt een kwaliteitsstandaard meegegeven waar we niet meer achter terug kunnen. En je leerde ons zingen. Zodat je af en toe durfde stil te vallen om ons a capella te laten doorzingen. En naast vele melodieën gaf je ons het prachtige Amen ter afsluiting van de dienst, dat we zullen blijven zingen.

Tja, Willem, een orgel. Wat is het goedbeschouwd anders dan een apparaat om lucht rond te pompen. Vroeger was dat nog heel duidelijk, met een grote blaasbalg, maar het principe is niet veranderd. Lucht rondpompen, wind maken, in Bijbelse taal: roeach maken. En dat betekent dan weer: geest maken, Gods geest. Het is niet verwonderlijk dat de vroege vaders die de Statenvertaling maakten het niet konden laten om het orgel een plaats te geven in de Heilige Schrift. Op vier plaatsen, waar latere vertalingen over de fluit spreken staat in de Statenvertaling orgel. Dat instrument benaderde voor de vertalers in de 17e eeuw toch kennelijk het meeste het instrument om de muziek als uitdrukking van de Geest Gods te vertolken. Dus het orgel moest en zou in de Bijbel opduiken. Bijvoorbeeld in een van de laatste verzen van het boek Psalmen (150 : 4) met de oproep: Looft God met snarenspeel en orgel. Het kan toch niet de bedoeling zijn geweest van de Bijbelschrijvers, moeten die vertalers gedacht hebben, dat het orgel er niet in zou voorkomen?! En ik kan me voorstellen dat op dit punt de Statenvertaling toch jouw voorkeur altijd heeft gehad boven latere vertalingen, net zoals je het niet op alle punten eens was met het nieuwe Liedboek, hoeveel waardering je er ook voor hebt.

Want laten we wel zijn: het orgel neemt toch een bijzondere plaats in te midden van de muziekinstrumenten. Laat me een punt noemen, een bijzondere eigenschap vergeleken met andere instrumenten. Het orgel is een objectief instrument. Bij alle andere instrumenten maakt het uit hoe hard of zacht je slaat, blaast, strijkt of tokkelt. Bij het orgel is het aan of uit: zo lang je de toets indrukt geeft het orgel de toon die bij de pijp hoort op dezelfde sterkte. En dus, zo zat je daar Willem, zondag aan zondag. Lucht rond te pompen, de geest Gods te verklanken op een instrument dat niet van wijken wilde weten en onverstoortbaar de klanken produceerde die het moest voortbrengen volgens de opdrachten die jij het gaf. Het klinkt zo mechanisch. Maar de muziek die wij hoorden als jij het instrument tot spreken bracht was alles behalve mechanisch. Ze ontroerde en raakte ons, verraste en ontregelde,

enthousiasmeerde en maakte opgewekt, swingde en bracht ons buiten onszelf. Ja, ik weet, ook met de piano wist je ons in hogere sferen te brengen, maar het orgel is toch altijd in de eerste plaats jouw instrument geweest. Misschien juist wel omdat het orgel zo objectief is en zo jouw hartstocht en passie en gedrevenheid in toom kon houden en kanaliseren en vorm kon geven. Hoe dat zij: we zijn je dankbaar, heel dankbaar voor wat je de afgelopen decennia voor deze gemeente hebt betekend. Misschien word je nog wel eens ingeroosterd voor een dienst, maar als gemeente zullen we moeten wennen aan jonge enthousiaste organisten, vaak mede door jou opgeleid. Dat zal best gaan lukken, maar de muziekgeschiedenis die jij hier hebt neergezet zullen we ons heugen! Namens de hele gemeente heel veel dank daarvoor.

Tijdens de adventsmiddag van 10 december 2022 werd 'De kleine hoop', voorgelezen.
Verschillende bezoekers vroegen om de tekst.

De kleine hoop van Charles Peguy

Het geloof waar ik het meest van hou, zegt God,
is de hoop.

Geloof, dat verwondert me niet.
Ik ben overal zo zichtbaar aanwezig,
in de zon en de maan en de sterren aan de
hemel
en in 't gewemel
van de vissen in rivieren,
en in alle dieren,
en in het hart van de mens, zegt God,
dat het diepste is
en het meest in het kind
dat het liefste is
dat ik ooit heb geschapen.
In alles wat boven en onder is
ben ik zo luisterrijk aanwezig,
dat geloven, zegt God, in mijn ogen
geen wonder is.

Ook liefde verwondert me niet, zegt God.
Er is onder de mensen zoveel verdriet,
soms niet te stelpen,
dat je toch vanzelf ziet
hoe ze elkaar moeten helpen.
Ze zouden wel harten van steen
moeten hebben als ze voor een
die tekort heeft het brood
niet uit hun mond zouden sparen.
Nee, liefde, zegt God, dat verwondert me niet.

Maar wat me verwondert, zegt God, is de hoop.
Daar ben ik van ondersteboven.
Ze zien toch wat er in de wereld allemaal
omgaat

en ze geloven
dat het morgen allemaal omslaat.
Wat een wonder is er niet voor nodig
dat zij dat kleine hoopje hoop
nooit als overbodig
ervaren
maar met voorzichtige gebaren
in hun hand en in hun hart bewaren,
een vlammetje dat keer op keer weer
wankelt en dreigt neer te slaan
maar altijd weer weet op te staan,
en nooit wil doven.
Soms kan ik mijn eigen ogen niet geloven.

Geloof en liefde zijn als vrouwen.
Hoop is een heel klein meisje van niks.
Zij stapt op tussen de twee vrouwen
en iedereen denkt: die vrouwen houden
haar bij de hand,
die wijzen de weg.
Maar daarvan heb ik meer verstand,
zegt God, ik zeg:
het is dat kleine meisje hoop
dat al wat tussen mensen leeft
en al hun heen en weer geloop
licht en richting geeft.
Want het is dat kleine meisje hoop
- je ziet het zwak zijn, bang zijn, beven,
je denkt soms dat het zo onooglijk is -
het is dat kleine meisje hoop
dat de mensen zien laat, zien soms even,
wat in het leven mogelijk is.

Het geloof, zegt God, waar ik het meest van
hou,
de liefde waar ik het meest van hou, is de hoop.
Geloof, dat verwondert me niet.
Liefde, dat is geen wonder.
Maar de hoop, dat is bijna niet te geloven.

Ikzelf zegt God, ik ben ervan ondersteboven.

COLUMN: DE INDIAAN

Wetenschap en religie zijn als magneten, afhankelijk van de stand van de polen trekken ze elkaar aan of stoten elkaar af. De kwantumfysica bracht ons een brug tussen spiritualiteit en wetenschap; een alles omvattend energieveld van subatomaire deeltjes die de bouwstenen zijn van alles. Van steen tot mens tot boom tot water. Gelijk. Op de ontdekking van het energieveld volgde meer onderzoek en een nieuwe conclusie volgde: "Onverklaarbare fenomenen worden begrijpelijk door het energieveld te zien als opslagplaats van informatie waarop elk mens op elk moment kan afstemmen". Intuïtie, helderziendheid, voorgevoelens, telepathie zijn wel magisch maar niet occult.

Ik geef toe dat ik op bovenstaande stukje tekst wel even moest puzzelen. Mijn bronnen komen uit de hoek van de wetenschap die het Zero Point Field bestuderen. Ik laat hier iets zien van de conclusies en niet van de onderbouwing. Die is er wel maar zou een stevig deel van deze Johannesbrief claimen. Interesse gewekt? Google zal je bedienen. Past dit in onze brief? Ik zou zeggen, juist wel! Ik ga me niet wagen aan een beschrijving van wat of wie God is maar voor mezelf is het een aspect van mijn weten dat God er is. Dat de Goddelijke vonk in ons allemaal is. Mogelijk heeft de wetenschap (een deel van) de instrumenten van God ontdekt? Maar het is niet zo als in het boek van Harry Mulisch "Ontdekking van de hemel" dat er nu paniek in de hemel ontstaat en dat de ontdekkers een vuurbal op hun hoofd krijgen. Mag ik eerlijk zijn? Juist hierdoor is bij mij het woord "geloven" vervangen door het woord "weten". Mij aangereikt door God en toegelicht in gesprekken. Bijzonder is dat oude culturen de eenheid van alles begrepen en het onverklaarbare omarmden in weten en spiritualiteit.

Hier een tekst waarvan ik de bron niet ken:

De stervende indiaan sprak tot zijn zoon.

Denk niet dat ik voorgoed wegga uit dit land.

Mijn oogleden schuiven voor de zon, maar het licht blijft achter in de open plek in het woud, waar wij hebben uitgerust van onze tocht.

Het glinstert in de sneeuw.

Mijn vocht heeft zich vermengd met het water van het meer.

De keien langs de oever dragen mijn indrukken.

De eekhoorns die eikels oprapen van de grond trippen over mijn voetstappen.

Mijn lach is in de donder.

De woorden van liefde die ik sprak zijn in de geur van de bloemen.

Vlinders worden er door opgetild.

Als je 's nachts de tekens van de sterren leest zul je mij zien.

Druk straks mijn ogen toe. Geef mijn lichaam aan de aarde en wees niet bedroefd.

Het gevoel van overgave, rust en begrip treft mij telkens weer. Geen zorg over het ik, geen angst voor straf, bemoedigend. Vrede. Liefde!

De kwantumfysica zegt niets over het hiernamaals (ontdekking van de hemel?). Maar eigenlijk toch wel. Bouwstenen blijven bouwstenen, herinneringen blijven bestaan. God is God en broeder Jezus heeft ons de wijze laten zien en voorgeleefd.

Ik gun ons daarbij de rust en overgave van de indiaan.

Roland Loos

KENNISMAKEN MET ALICE VAN ELDIK

Dinsdagmorgen, voor de regen uit fietsend, begin ik aan mijn eerste klus voor de Johannesbrief. Ik ga de organisten interviewen, of eigenlijk de organisten vragen zich voor te stellen aan de gemeenteleden.

Voor deze Johannesbrief heb ik mezelf laten uitnodigen bij Alice van Eldik.

Al in de deuropening wordt duidelijk dat dit een leuk en 'makkelijk' gesprek wordt. Alice steekt ongeveer gelijk van wal en geeft dan ook aan dat ze makkelijk praat.

Maar eerst toch even terug naar het begin.

Alice is in 1963 geboren in Aalten, in een 'goed en gewoon' Nederlands Hervormd gezin. Al in haar vroege jeugd jaren kwam ze door school en vriendinnen in aanraking met verschillende kerkelijke richtingen. Alice benadrukt dat dat haar hele leven zo gebleven is, zowel in haar persoonlijk leven als in haar werk, soms toevallig en soms zelf opgezocht. 'Vroeger was ik meer liturgisch, nu sta ik open voor veel meer, mystiek is op mijn pad gekomen en eigenlijk geloof ik nu erg in dat woord en toon/muziek heel mooi samengevoegd kunnen worden, dan wordt geloof als het ware naar binnen gezongen'.

Als voorbeelden van de verschillende invloedssferen noemt ze dat haar drie, inmiddels volwassen, kinderen altijd op de vrije school hebben gezeten. Ook nu nog is de antroposofie een stroming waar Alice zich erg bij thuis voelt, om vele redenen, maar zeker ook om de vele jaarfeesten en de muziek die daarbij hoort.

Een ander voorbeeld is dat ze ruim 20 jaar met heel veel plezier lid is geweest van de cantorij van de Domkerk in Utrecht (nu min of meer 'verruild' voor de cantorij van de Bergkerk, hier in Amersfoort), maar dat ze ook met inzet en plezier 16 uur werkt binnen een woonzorgcentrum in Bilthoven, vanuit de Gereformeerd Vrijgemaakte Kerk. Ook binnen haar werk daar speelt muziek, waar mogelijk, een grote rol.

Tot slot is zij op dit moment, als bevoegd cantor, al een aantal jaar dirigent van het uitvaartkoor van de geloofsgemeenschap van Onze Lieve Vrouw van Altijddurende bijstand in Bilthoven.

Allemaal voorbeelden van haar veelzijdige belangstelling en van hoe voor Alice (kerk-)muziek overal een verbindende factor kan zijn. Heel graag wil ze daar ook binnen de Johanneskerk haar steentje aan bijdragen.

Al heel snel wordt duidelijk dat Alice een enthousiaste vrouw is die veel heeft gedaan in haar leven, 'veel wat voorbij kwam heb ik opgepakt'. En dat is veel, na de middelbare school de verpleegstersopleiding, gevolgd door een aantal jaar op de HBO opleiding voor kerkmuziek en langzaam maar zeker werd duidelijk dat Alice vooral die muzikale talenten wilde gebruiken en versterken.

Zoals eerder genoemd heeft ook koördirectie haar belangstelling en ook daarin heeft ze de nodige ervaring opgedaan. Met veel passie spreekt ze over de vele koren waar ze 'voor heeft gestaan'.

Alice woont nu alweer twee jaar in Amersfoort. Zij benoemt de periode die vooraf ging aan haar verhuizing als een heel erg zware periode, zowel werkmattig als privé. Om tot rust te komen en om weer vooruit te kunnen kijken heeft ze veel muziek gemaakt, maar ook andere activiteiten ondernomen, zoals veel zwemmen en wandelen. Hoogtepunt was wel het wandelen (bedevaartroute) naar Rome (Via Francigena), 'een prachtige wandeling en een goede manier om mijn hoofd rustig te maken'.

En nu is het 2023 en staat ze te popelen om een nieuw avontuur aan te gaan, een van de organisten te worden van de Johanneskerk. Haar ervaringen tot nu toe zijn positief. Alice hoopt dat de contacten zullen groeien en zij steeds meer een plek krijgt in de gemeente, voorlopig als organist samen met de andere twee organisten, maar, zo vult ze aan 'ik wil graag meedenken over wat ik muzikaal nog meer kan betekenen in de jaarcyclus van de Johanneskerk'.

Het is aan alle kanten duidelijk dat Alice er zin in heeft en dat ze weet waar ze het over heeft, ervaring te over.

Dan ronden we het gesprek af, ik mag nog even haar klavecimbel en haar orgel bewonderen (in de huiskamer!)

En bij het weggaan zie ik tot slot nog iets van een andere hobby van Alice....prachtige gehaakte

bloempotbeschermers! Ook hier doet zij zeer bescheiden over, maar het is wel duidelijk...ik heb met een enthousiaste, veelzijdige, muzikale en creatieve organist gesproken.

Dank Alice voor dit leuke gesprek.

Trudy Leeuwendal

Auteur

VAN DE REDACTIE

Dit is het eerste nummer in 2023 en ook meteen het eerste nummer in de nieuwe vormgeving.

Bij het bespreken van het beleidsplan en ook bij de enquêtes over de Johannesbrief kwam naar voren dat jullie graag een wat frissere modernere uitstraling van het blad willen. Maar het moest ook sober blijven! Met deze uitdaging is Marieke Nap aan de gang gegaan, en zij heeft een heel mooi nieuw uiterlijk bedacht. De redactie is er heel blij mee. Uit kostenoverwegingen blijft de Johannesbrief zwartwit.

Het tweede nieuwe dit nummer is dat we een nieuwe opmaker hebben, en dat is Gerard Dummer. Hij is gaan werken met het ontwerp van Marieke, en het resultaat zien jullie nu. Dit betekent wel dat de tijdsplanning strakker wordt. Alleen bij hoge uitzondering (na melding vooraf, het liefst) kunnen we nog artikelen plaatsen die na de deadline ingeleverd zijn.

Veel dank voor Marieke en Gerard! De redactie hoort graag jullie reacties.

De redactie, Frans, Alke, Trudy en Laura

NAAR AANLEIDING VAN DE GROENE DIENST MET KEES POSTUMUS

Kees Posthumus was onze voorganger op 6 november. Het was een dienst georganiseerd door de Groene Johannes. Kees Posthumus is een verhalenverteller en kerkjournalist, en hij is de

schrijver van onder andere het boekje "Geloof en een hoop zonnepanelen".

Later stuurde Kees ons een kaartje met de tekst:

"Beste mensen van de Johanneskerk, hartelijk dank voor de gastvrije ontvangst, de fijne samenwerking en zoveel enthousiasme rond de dienst over duurzaamheid. Wat een plezier en eer om in jullie gemeente te mogen vertellen. Vrede en alle goeds, Kees"

GELOVEN OP WEG

Wie bewust bij een kerk hoort heeft daar ooit voor gekozen. Als je met vanzelfsprekende kerksheid bent opgegroeid, is er een moment van keuze: dit is nu mijn beslissing, mijn woorden, mijn kerk. Vaak ben je dan gedoopt, soms heb je ook belijdenis gedaan. Voor velen geldt die vanzelfsprekendheid niet. Regelmatig komen mensen bij onze gemeente die zoekende zijn maar ook een keuze willen maken. Ben jij ergens op deze weg, zoek je naar helderheid en kennis, en wil je hierover met elkaar in gesprek? Zou je mogelijk gedoopt willen worden of belijdenis doen? Laat het weten. Er zijn al deelnemers, en het wordt waarschijnlijk (maandelijks) de woensdagavond.

Meld je dan bij ds. Alke Liebich.

LEZEN LEER JE MAAR EEN KEER

Dit antwoordde Karin, op mijn vraag, of het voor kinderen die Arabisch schrift gewend waren niet extra moeilijk was om Nederlands te leren. "Het maakt niet uit waar en in welke taal je leert dat een bepaald kriebeltje voor een klank staat."

Dit gesprekje vond plaats op 4 januari jl, na de Johannesmaaltijd. Karin van Dijk vertelde over haar werk als docent op taalschool de Wereldwijzer in Hoogland. We waren met deze school in contact gekomen omdat we als Johannesgemeente meehielpen om het vervoersprobleem op te lossen, om kinderen van het azc naar school en weer terug te rijden. Nu hoorden wij wat er zoal in de taalklassen daar gebeurt.

Op de Wereldwijzer komen kinderen die korter dan één jaar in Nederland zijn en/of de Nederlandse taal nog niet zo beheersen dat ze op een reguliere school kunnen instromen.

De klassen zijn zo goed mogelijk naar leeftijd ingedeeld, kinderen tussen 4 en 12 jaar zijn welkom, maar er zijn maar een paar leeftijdscategorieën, 6-9 en 9-12, zodat ze op het niveau van hun leeftijd worden aangesproken, niet op hun eventuele kennis.

Alle lessen zijn in het Nederlands en worden zoveel mogelijk gegeven als op een Nederlandse school, dus bv jongens en meisjes door elkaar. Zo wordt geoefend voor deelnemen aan de Nederlandse samenleving.

Hoe het eigenlijke taalonderwijs wordt gegeven was zo visueel en creatief, dat kan ik hier niet zo goed beschrijven, maar het was voor alle toehoorders verrassend. Met een PowerPoint en ander materiaal was aap-noot-mies wel heel ver weg!

Daarom lijkt het een goed idee Karin te vragen haar voordracht nog eens te houden, als er meer mensen in de gelegenheid zijn dit leuke verhaal te horen. Want lezen leer je maar één keer, maar wat daarna komt...!

MEERVOUDIG GEBRUIK VAN KERKEN - EEN PROEFSCHRIFT

Ons gemeentelid Elza Kuyk is in september gepromoveerd op het onderwerp Meervoudig gebruik van het kerkgebouw. Elza verstaat daar iets anders onder dan wat de Johanneskerk doet: de ruimtes in het gebouw verhuren aan derden die niets met de kerk te maken hebben. In het proefschrift gaat het om situaties waarin het beheer over het gebouw los staat van het organiseren van de kerkdiensten. Er zijn verschillende varianten, bv dat het beheer en de verhuur door de kerk worden uitbesteed, of dat het gebouw van een stichting is en de kerkelijke gemeente het huurt voor de diensten. Elza heeft de situatie onderzocht van monumentale protestantse kerken, zoals onze eigen Joriskerk. In de praktijk kan er wrijving ontstaan tussen de verschillende gebruikers omdat ze andere belangen hebben. Ook goede afspraken werken niet altijd omdat in de loop van de tijd er andere ideeën en wensen ontstaan en andere bestuurders komen. Een verhuurder wil een lege

ruimte om die wisselend te kunnen inrichten; een kerkelijke gemeente hecht aan een mooie avondmaalstafel, een paaskaars, antieke banken en dergelijke. Ook iets ogenschijnlijk neutraals zoals een tentoonstelling kan verkeerd vallen bij een kerkelijke gemeente. Zo moest er in de Joriskerk eens tijdens de diensten een gordijntje hangen voor een schilderij met Eva met blote borsten. In de Oude kerk in Amsterdam was het nog bonter toen kerkgangers maandenlang sluipdoor naar hun dienst moesten, die verplaatst was naar een zijkapel omdat in de kerk zelf een enorme installatie gebouwd was door een kunstenaar.

Elza is van mening dat door een kerkgebouw te gebruiken voor de eredienst de relatie met de architectuur levend wordt gehouden. Door het vieren van de liturgie is de kerk ook bewaarder van het erfgoed. Laat de kerkelijke gemeente zich vooral niet te klein maken, en een visie ontwikkelen op de religieuze waarde van het gebouw waarin zij viert.

GROENE WERELDWINKEL MET PRODUCTEN IN JOHANNESKERK

We hebben afgesproken dat er weer een keer op een zondag een kraam van de Wereldwinkel in de Johanneskerk komt. Een goede traditie die we met plezier weer oppakken.

De gedachten gaan naar de eerste zondag in de 40dagentijd, 26 februari. Of dat lukt, leest u te gelegener tijd in de Johannesmail.

De Diaconie

JOHANNESMAALTIJD

In januari was er weer een goed bezochte Johannesmaaltijd. Leuk! Er zijn weer twee nieuwe data gepland. De maaltijd start in het vervolg een half uurtje later omdat de Boeier tot 5 uur gebruik maakt van ons gebouw. De maaltijd is voor alle gemeenteleden en vrienden, ongeacht leeftijd. Gasten welkom! Het is een eenvoudige vegetarische maaltijd met nadruk op ontmoeting.

Het is steeds op een avond in de eerste week van de maand. De eerstvolgende Johannesmaaltijd is op dinsdag 7 februari en de daarop volgende op woensdag 1 maart.

Inloop met een glaasje vanaf 18.00 uur. De maaltijd begint om 18.30 uur.

Vrijwillige bijdrage. Richtprijs € 5.

Opgeven voor de maaltijd kan tot 18.00 uur twee dagen voorafgaand aan de maaltijd. Dit kan telefonisch bij Jos Rot (033-4638337) of Wellie Rem (033-2453122) of per e-mail aan johannesmaaltijd@hotmail.com.

FILOSOFIE 'BOVEN IS ONDER ONS'.

De leesgroep filosofie bespreekt de komende tijd het boek: Boven is onder ons van Rick Benjamins.

Het boek roept op om te denken over God na God. Eind januari begonnen we ermee, maar belangstellenden kunnen nog instappen. Meer informatie bij Dineke, d.spee@hetnet.nl

MUZIEKFEEST IN HET BRANDPUNT

Zaterdagmiddag 11 februari organiseert de cantorij van de oecumenische geloofsgemeenschap Het Brandpunt een muziekmiddag. Een middag waarop verschillende

muziekstijlen te beluisteren zijn. Een feest van herkenning en ook samen zingen. De middag begint om 14.00 uur en zal rond 16.00 uur eindigen. De entree is gratis. Na afloop zal er een deurcollecte zijn.

Namens de cantorij van Het Brandpunt, Cor Koolstra

22 FEBRUARI OECUMENISCHE ASWOENSDAGVIERING, SINT JORISKERK. AANVANG 19.00UUR.

Dit jaar is de Aswoensdagviering voor de tweede keer in de Sint Joriskerk, wat heel bijzonder mag

heten. Vorig jaar vanwege de coronaregels, en nu omdat het zo goed bevallen is. En omdat het bijzonder is om daar zo'n oecumenische, maar ook katholieke, viering te houden. Enige jaren geleden heb ik een observatie opgeschreven, na de viering in de Oudkatholieke kerk. Nu ik het stuk herlees, klopt het nog altijd. Bij wijze van uitnodiging hierbij!

BIJ ASWOENSDAG 2018

Ik heb een askruisje gehaald. De kerken in het centrum van Amersfoort beginnen gezamenlijk de 40dagentijd, die met Aswoensdag begint. Vóór corona was deze viering bij de Oudkatholieken. Natuurlijk was het oecumenisch: iedereen is welkom, we kennen dezelfde bijbel, en er is maar een Heer (hoe wem hem/haar ook noemen). Natuurlijk was het katholiek: katholiek betekent immers 'algemeen'. Natuurlijk was het katholiek: met misdienaars, gewaden, buigen en knielen.

Mensen komen de kerk in en brengen hun palmpaastakje mee van vorig jaar. Dat wordt namelijk tot as verbrandt. Mensen komen dus met iets uit huis en uit hun leven, dat ook iets van God is. Het ritueel begint thuis en wordt in de kerk voltooid. Niet vaak kun je zo zichtbaar het leven en het ritueel verbinden. De toewijding

merk ik ook op, met mijn nuchtere protestantse achtergrond, en ontroert me. Ik ontvang mijn askruisje samen met jong en oud, de hele volle kerk. Een aandachtige aanraking, een oproep om te volgen. Ik draag het kruis dat voor mij onzichtbaar is, en voor ieder ander zichtbaar. Vreemd gevoel. Aan het einde is er een soort verbroedering: iedereen wenst elkaar een goede vastentijd toe. Dat was het, daar ben ik voor gekomen. We beginnen samen aan een weg en nemen elkaar daarbij serieus. Alle kerken, alle gelovigen: mensen met een bezieling, een opdracht, een weg. Een goede oecumenische gewoonte om elkaar daarop aan te spreken. Aswoensdag is een katholieke traditie, en iedere keer weer zit ik er met grote ogen bij en voel me een soort Alice-in-Wonderland. Hoe oecumenisch zou ik deze traditie willen maken? Ik denk, alleen heel voorzichtig.

Alke Liebich

IN MEMORIAM WALTER (WOUTER JACK) WIJNA

Op 7 november 2022 is de vriend van de Johanneskerk Walter Wijna overleden. Hij is 83 jaar geworden. Hij was de weduwnaar van Ina van den Broek die in 2004 overleed. Sinds 2007 was Walter de levensgezel van Irene van der Zouw.

Walter Wijna kreeg met Ina van den Broek drie kinderen en vijf kleinkinderen.

Al jong werd Walter geconfronteerd met dood en verlies door het jong overlijden van zijn moeder en later van zijn zus. Zijn kinderen vertellen dat dit hem heeft getekend.

Walter heeft de opleiding Bouwkunde gedaan en hij heeft gewerkt bij de KEMA en bij Bouw- en Woningtoezicht van de gemeente Amersfoort. Het mag niet verrassen dat hij heel handig was. Zijn kinderen roemen zijn klus- en knutselvaardigheden waarvan ze veel gebruik hebben gemaakt. Geroemd worden zijn grote liefde voor bouwkunst, schilderijen en snuisterijen.

Hij was een bescheiden man, maar met veel kwaliteiten en vaardigheden. Hij hield niet van opscheppers en roemde zijn eigen daden niet. Hij was mild in zijn oordeel.

Het overlijden van Ina leidde bij Walter tot geheugenverlies. Hij was daar open over, maar het was ook een last waarvoor hij zich schaamde. Toen ds. Greteke de Vries ons ging verlaten en we vacant werden, zat de VVHA met een gebrek aan kerkenraadsleden. Het was toen van groot belang dat we nieuwe kerkenraadsleden vonden. Walter was bereid in de kerkenraad zitting te nemen. Zijn liefde voor de kerk won het van zijn aarzeling door zijn geheugenverlies. We hebben geprofiteerd van zijn weloverwogen oordeel, zijn collegialiteit en zijn inzicht in bestuurlijke processen.

Toen vlakbij Irene een huis vrij kwam, verkocht Walter zijn woning aan het Chirurgijnsgilde en kocht deze woning. Op deze manier konden zij hun relatie verder vorm geven.

De laatste maanden gingen Walters lichamelijke en geestelijke vaardigheden achteruit. Hij zei vaak: 'Het is goed zo'.

Jan Nienhuis

IN MEMORIAM GEORG PHILIP VERSCHOOF

Georg is in Rotterdam geboren op 8 november 1931 en is overleden op 20 november 2022.

Na de oorlog studeerde hij waterbouwkunde; hij was ingenieur in hart en nieren. Met dit werk heeft hij sporen achtergelaten in Nigeria, op Curaçao, op diverse plekken in Nederland en ook, na zijn pensionering, in de Johanneskerk. Ook heeft hij twee eigen huizen ontworpen, in Hengelo en hier in Amersfoort. Hier in Amersfoort werd hij vriend van de Johanneskerk; zijn vrouw Carla is doopsgezind. Hun huis stond vaak open voor een huiskamerbijeenkomst van de kerk. Georg was daar altijd bij, geïnteresseerd en sociaal. Dat mooie huis aan het Donizettipad staat in een hechte buurt, burenschreven Georg als bescheiden en actief, zoals met boekbinden, advieswerk, en de actiegroep A28 duurzaam.

Het verlies van zoon Arthur ongeveer 10 jaar geleden sloeg een diep gat en gaf veel verdriet. Carla en hij stonden klaar voor schoondochter en kleinkinderen.

Als gezonde man van 91 jaar overkwam hem twee weken geleden een herseninfarct dat hij niet meer te boven kwam.

Laura van Rossum du Chattel

IN MEMORIAM KRINA PIETERNELLA KORPERSHOEK-VERCOUTEREN

Mw. Korpershoek is geboren op 15 augustus 1920 en overleden op 19 november 2022. Zij was lid van de Remonstrantse gemeente. De familie memoreert in het overlijdensbericht dat zij een rijk leven heeft gehad. Zij is 102 jaar geworden.

Haar vaste contactlid was Bouwien Heimensen. Zij kende mw Korpershoek goed, maar na haar overlijden, enkele jaren geleden, is er nu geen gemeentelid dat haar echt goed kende, van de tijd dat zij nog in goede doen was.

Mw Korpershoek is overleden in de armen van een verzorgende van Zorgcentrum De Pol in Nijkerk. Daarover heeft de familie een goed gevoel, zo zei haar zoon.

Laura van Rossum du Chattel

MUTATIES

Nieuw ingeschreven

Als lid van de VVP:
mevr. W.G. Wamelink

Als vriend van de Johanneskerk:
ds. Paul van der Harst, die lid blijft van de Emmaüskerk
mevr. Carla M.A. Frederiks, die lid blijft bij De Bron

Overleden

Mevr. K.P. Korpershoek-Vercoouteren
Dhr. G.P. Verschoof

Opgezegd

Mevr. Annemieke S. Florie-van Vliet

Joppe Deelstra

Verhuisd

Dhr. en mevr. Burger

Mevr. J. Schneider-van Egten

Verandering contactgegevens:

Het e-mailadres van Elza Kuyk is veranderd in:
e.kuyk@tele2.nl

Meer informatie bij jan.r.nienhuis@gmail.com

VASTE ADRESSEN

KERKGEBOUW: JOHANNESKERK

Westsingel 30, 3811 BB Amersfoort (tussen Gemeentehuis en St Jorisplein).

Per bus: halte Stadsring of Varkensmarkt.

Beheercoördinator: dhr. J. Nienhuis

Website: www.johanneskerk.nl.

Beheer: dhr. K. Meinema

PASTORAAT

Mw. ds. A.B. Liebich,

JEUGD- EN JONGERENWERK

Supertwien en Supertrek: (vacature)

Kinderkring: Mw. D. Berendsen,

ORGANIST

Hans van Haeften, Wibren Jonkers en Alice van Eldik

SECRETARIAAT KERKENRADEN

Mw L. van Rossum du Chattel

DIACONIE DOREVH

Contactpersonen:

Mw. J. Maris

Mw. D. Spee

Penningmeester:

Dhr. D.K.J. Tommel

LEDENADMINISTRATIE

Dhr. J. Nienhuis

AUTODIENST

Coördinator: dhr. R. Meijer

REDACTIE JOHANNESBRIEF

Mw. A. Rosbergen

Mw. L. van Rossum du Chattel

Mw. T. Leeuwendal

Dhr. F. van den Akker

INLEVEREN KOPIJ

Graag in een Word-bestand, per e-mail,

Aan de redactie sturen:

johannesbrief@johanneskerk.nl.

Afbeeldingen (foto's, illustraties) graag als apart bestand aanleveren.

Inleverdatum volgend nummer 10 februari., ophalen is dan donderdag 23 februari en de Johannesbrief verschijnt op 25 februari.

BIJ DE DIENSTEN

5 februari

Zout der aarde, licht der wereld

Op 5 februari a.s. gaat PKN-predikant ds. Henk Dikker Hupkes weer bij ons voor. Sinds zijn emeritaat in 2019 woont hij in Amersfoort waar hij twee keer als interim-predikant een periode waarnam bij wijkgemeente de Hoeksteen in Schothorst. Hij liet ons het volgende weten:

“In het oecumenisch leesrooster staat dit jaar voor de periode van eind januari tot het begin van de 40-dagentijd de Bergrede op het programma.

Voor 5 februari 2023 het tweede gedeelte: Matteüs 5:13-16. Slechts een paar verzen, maar een krachtige tekst die ook in deze tijd nog klinkt

als actueel appel: jullie zijn het zout van de aarde. En: Jullie zijn het licht van de wereld. Wij zullen nadenken over wat die woorden vandaag voor ons

12 februari ds Alke Liebich

Dit jaar lezen we in de aanloop naar Pasen de aanloop naar de uittocht uit Egypte. We beginnen al iets eerder, op deze zondag, met Exodus 1 en 2. Hoofdstukken met spraakmakende vrouwen: vroedvrouwen, moedige Mirjam en gevoelige prinses. De animatiefilm Prince of Egypt van DreamWorks, al weer 25 jaar oud, is nog altijd een prachtige, spannende en invoelende bewerking van het verhaal van Mozes, de rebel met twee paspoorten. Leuk voor jong en oud; misschien gaan we die ook nog kijken. Na de dienst is er de kennismakingslunch voor wie nieuw is in onze kerk. U wordt persoonlijk uitgenodigd; zie ook in de Johannesmail.

26 februari ds Alke Liebich

Eerste zondag van de Veertigdagentijd. De zondag heeft de naam Invocabit -Hij roept mij-, naar psalm 91:15. De lezing is dan ook een roeping: Mozes wordt geroepen en God roept haar of zijn eigen naam: Ik ben. Exodus 3: 1-18. Hier komt veel aan het licht. Wij delen brood en wijn.

drukwerk

Aan de heer / mevrouw
